

ла са ёще по-много, като чула крака да
тътрайтъ и уста глухо и синкаво да шепътъ
и като са вѣстили двѣ вѣди: едната на четири
крака стоѣла и на костенъ конь приличала,
другата прегърбена пълзѣла и на челѣкъ до-
ханяла. Нашитѣ четирма войници, които

Мажанъ

Кочеръ
Мурманъ

отидохъ да отварятъ портитѣ и които по
страха си като двѣ капки вода си приличахъ,
надали выкъ колком можили и са пузнали да
бѣгатъ. Смаѣлъ са Г. Божинъ що става, излѣ-
заль бързинкомъ и високо попыталъ: Кой
хлопа? — Я ила, азъ съмъ, азъ, Батю Божи-

1/16 11
20/30
20/30
20/30

BT